

تغییر معنادار

۷. از آموزش موضوع محور به رویکرد تلفیقی و درهم تنیده
 ۸. از نگاه تفکیکی به نگاه یکپارچه به هویت انسان
 ۹. از ارزشیابی صرفاً میزان یادگیری به ارزشیابی در خدمت یادگیری
 ۱۰. از ارزشیابی جدا از تدریس به ارزشیابی درهم تنیده با تدریس
 ۱۱. از رویکرد انتقالی اطلاعات به رویکرد شکوفایی، شناسایی و هدایت استعدادها
 ۱۲. از یادگیری محفوظاتی به یادگیری مبتنی بر پژوهش و کارآفرینی
 ۱۳. از رویکرد پاسخ محور به رویکرد سؤال محور (پرسشگری دانش آموز)
 ۱۴. از به کارگیری صرف کتاب درسی به بهره گیری از تنوع بسته های یادگیری با تأکید بر فناوری های نوین
 ۱۵. از محیط یادگیری کلاس و مدرسه به تنوع محیط های یادگیری
 و...
 با توجه به نکات قبل می توان ادعان داشت فرایند یاددهی- یادگیری بدون توجه به چرخش های تحولی قبل نشانی از تحول ندارد لذا در برنامه های توانمندسازی، نظارت و ارزشیابی از عملکرد معلمان این چرخش های تحولی باید مدنظر قرار گیرد.

← واژه هایی چون آموزش، یادگیری، تدریس، ارزشیابی، تعلیم، تربیت، اساساً واژه هایی جدید نیستند، و هرگاه سخن از معلم و معلمی به میان می آید، این واژه ها هم مطرح می شود. لذا شاید این سؤال مطرح شود که چه ضرورتی دارد، محافل علمی و نشریات علمی از جمله نشریه رشد معلم به این موضوعات بپردازند؟
 در پاسخ به این سؤال باید اذعان داشت که این واژه ها در طول زمان ثابت هستند، اما براساس یافته های علمی و تحلیل فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی، نوع نگاه و رویکردهای مورد نظر در این واژه ها تغییر می کند. تغییر رویکردها منجر به چرخش های تحولی در به کارگیری این واژه ها می شود. لذا تدریس، ارزشیابی و اساساً کار معلمی بدون توجه به این چرخش ها اثربخش نخواهد بود. لذا برخی از این چرخش ها براساس مبانی نظری سند تحول و آخرین یافته های علمی در حوزه کار معلمی اشاره می شود.
 ۱. از کنترل بیرونی به کنترل درونی (خویشتن یابی) (متربی عامل)
 ۲. از دانش آموز منفعل به دانش آموز پرسشگر
 ۳. از تدریس انفعالی به تدریس تعاملی
 ۴. از رقابت تنش زا به رفاقت های جمعی
 ۵. از انتقال اطلاعات به اندیشه ورزی و درک معنا
 ۶. از انباشت اطلاعات به کسب شایستگی در تمام ساحت ها

